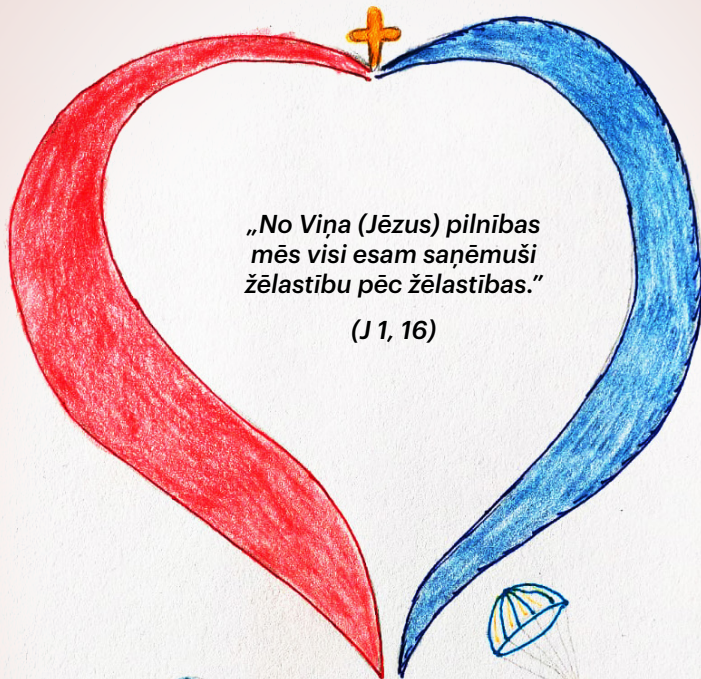

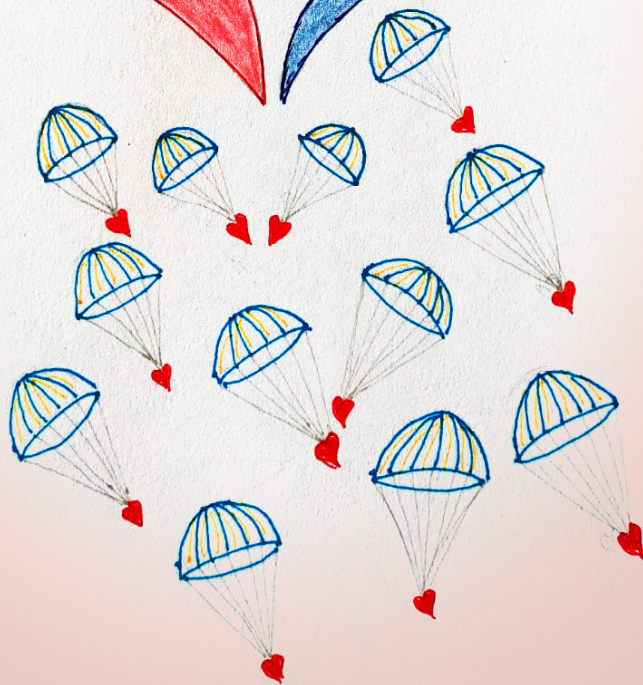
Madonas dekanāta – Alūksnes, Cēsaines, Ērgļu,
Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas,
Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2022
JŪNIJS

*„No Viņa (Jēzus) pilnības
mēs visi esam saņēmuši
žēlastību pēc žēlastības.”*

(J 1, 16)

Kāpt kalnā

TICĪBAS VĒRTĪBA IKKATRA DZĪVĒ

Kas ir ticība? Ticība nav zināšanas. Ticība nav jūtas. Ticība nav mana griba. Ticība ir rīcība. „Kas ticēs un taps kristīts, tas būs pestīts...” (Mk16, 16)

Katra cilvēka dzīve ir unikāla, un unikāls ir arī ticības ceļš. Gan dzīves pieredze, gan attiecības ar Dievu ir liela vērtība. Bet vai ikviens, kas tic Dieva esamībai, tiks attaisnots un iemantos mūžīgo dzīvi? Ko mēs saprotam ar vārdu “ticība”? Vienkāršākais, kā varētu atbildēt uz šo jautājumu, skanētu apmēram šādi: „Ticība ir Dieva esamības atzišana.” Taču šeit mēs varētu uzdot jautājumu, vai Jēzus misija virs zemes bija informēt cilvēkus par Savu esamību? Diez vai, jo apustulis Jēkabs norāda, ka šāda ticība ir mirusi ticība:

„Tu tici, ka ir viens Dievs, tu dari labi; arī ļaunie gari tic un dreb.” (Jk 2,19)

Bet varbūt ticība ir piedzīvot Dieva klātbūtni savā dzīvē? Es ticu, jo esmu redzējis Dieva darbus. Šī atbilde nedaudz atšķiras no iepriekšējās atbildes, jo tajā ietvertas ne tikai zināšanas, bet arī pieredze.

Personīgi piedzīvotais, šķiet, padziļina mūsu jūtas, arī attiecības ar Dievu. Ticība balstās uz konkrētiem Dieva darbiem, kas nevar būt sakrītība. Cilvēki vēlas redzēt brīnumus, bet vai Jēzus piedzima, lai mūs pārsteigtu, iepriecinātu, atrisinātu mūsu ikdienišķās problēmas? Jēzus apustulim Tomam teica: „Tāpēc ka tu Mani redzēji, tu ticēji. Svētīgi tie, kas neredz un tomēr tic!” (J 20,29)

Iespējams, vēl viena atbilde jautājumā par ticību varētu skanēt šādi: „Ticība ir vēlēšanās būt kopā ar Dievu.” Tā ir kā mana atbilde Dievam. Katru svētdienu es apmeklēju baznīcu un piedalos Svētajā Misē. Līdzīgi kā Lācara māsa Marija, kas sēdēja pie Jēzus kājām un

klausījās Viņa vārdos (Lk 10,39). Nenoliedzami, klausīšanās garīgajā dzīvē ir svarīga. Tāpat kā iet kopā ar savu Kungu visu savu dzīvi. Tomēr vai tādā gadījumā nešķiet, ka šāda ticība balstās uz manām vēlmēm, nevis Dieva gribu? Jo Jūdās Iskariots arī sekoja un ieklausījās savā mācītājā, bet vēlējās visu kārtot pēc saviem iesakatiem. Tas pats notika ar Pēteri Tabora kalnā, kad viņš teica: „Kungs, šeit mums ir labi, taisīsim trīs teltis.” (Lk 9,33)

Varbūt ticēt nozīmē pildīt Dieva gribu? Pirmais grēks Ēdenes dārzā bija saistīts tieši ar nepaklausību Dievam, kad sātans kārdināja levu ēst no aizliegtā koka augļiem (Rad 3, 4). Pēc šīs grēkā krišanas Ādams un leva tika padzīti no paradīzes dārza, lai neēstu no dzīvības koka. Cilvēks pazaudēja

mūžīgo dzīvi un pazaudēja spēju uzlūkot Dievu vaigā. Kristus nestā paklausība mums atgriež cerību. Caur grēku nožēlu cilvēks atzīst Dieva taisnīgumu un savu kļūdu. Caur lūgšanu cilvēks meklē Dieva gribas atpazīšanu. Svētā Gara iedvesmoti, piedzīvojam Tēva dziedinošo mīlestību. Vienoti ar Jēzu, paklausībā mēs varam nest ticības labos augļus. „Ne jūs izraudzījāt mani, bet es jūs izraudzīju un liku, ka jūs ejat un augļus nesat un ka jūsu augļi paliek, lai visu, ko vien jūs lūgtu manā vārdā no Tēva, viņš jums dotu. Es jums to pavēlu: miliet cits citu!” (J 15,16) Tāpēc ticība sevī ietver gan Dieva esamības atziņu, gan spēju redzēt Viņa darbus, gan spēju ieklausīties Dieva Vārdā. Tomēr bez gatavības izpildīt Dieva gribu savā dzīvē ticība ir nedzīva un tai nav nekādas vērtības. Pestīšanu nesošā ticība atklājas aktīvā mīlestībā, kas izpaužas gan pašlūgšanā, gan paklausībā Dievam.

Priesteris Ingars Stepkāns

IESAISTIES, ATBALSTI, LĪDZDARBOJIES!

Esi aktīvs un rikoļies, lai ģimenes jēdziens tiktu noformulēts un Satversmes 110. pants palīdzētu ģimenei kā dievišķai institūcijai istenot savu sūtību. Balso, atbalsti, iesaisties, nebaidies būt atbildīgs, un tu piedzīvosi Dieva svētību!

Jau tika svinēta Svētā Mise pateicībā Svētajam Garam par Saeimas 32 deputātiem, kuri drosmīgi nobalsoja pret Civilo savienību, un lūdzot, lai Kungs iedvesmo Latvijas tautu līdz 29. jūlijam savākt 154 868 parakstus par dabisku ģimeni, atbalstot Satversmes 110. panta grozījumus!

Lūdzam tautu mobilizēties un parakstīties: <http://www.tubalso.lv/vairak-par-parakstisanos/>, lai Latvija nepiedzīvo negatīvas, kas jau notiek tajās valstīs, kuras ieviesušas viendzimuma partnerattiecību regulējumu. Lai netiek ierobežota vārda un ticības brīvība – nenotiek tiesvedības pret mazajiem uzņēmējiem, politiķiem, mācītājiem, priesteriem un citiem cilvēkiem, kuri

vēlas dzīvot saskaņā ar savu reliģisko pārliecību. Lai sieviešu sporta veidos nepedalās bioloģiski virieši, kuri sevi iedomājas esam par sievietēm un fiziskā pārspēka dēļ ieņem pirmās vietas. Lai bērniem netiek mācīts, ka viņi nav piedzimuši kā zēni vai meitenes, un ka viņi var izvēlēties, kas viņi vēlas būt.

Lai pusaudžiem netiek doti pubertāti bloķējoši un pretējā dzimuma hormoni bez vecāku ziņas!

Lai mums neaizliedz publiski lasīt Svēto Rakstu pantus, kuros Radītājs precīzi noteicis grēka diagnozi: „...sievietes apmainījušas dabisko dzimumu kopdzīvi ar pret dabisko. Tāpat arī virieši, atmezdami dabisko kopdzīvi ar sievieti, cits pret citu iekaisuši savā iekārē, piekopdami netiklību, virietis ar virietī, paši saņemdami sodu par savu maldīšanos. Pazīdami Dieva taisnību, ka tie, kas tādas lietas dara, ir pelnījuši nāvi, viņi tomēr ne vien paši tā dara, bet vēl priecājas par tiem, kas tā dzīvo.” (Rom 1, 26b-27,32)

Terēzija Logina

TĒVA JĀŅA FOTOGRAFĪJU IZSTĀDE

Kad ieraudzījām informāciju, ka pauliniešu tēvs Jānis Vilaks OSPPE aicina uz personalizētas „Saules stara pieskāriens” atklāšanu, sapratām, ka ir jāredz garīdznieka skaistie, dziļi kontemplatīvie darbi, kas tvrti caur foto aparāta aci.

Izstādē Cēsaines kultūras namā sastapām liela izmēra fotogrāfijas, kurās attēloti dabas skati – debesis, mirkli uz ūdens, ar putniem, klintis, ēkas. Katrā tverams gaismas pieskāriens un dziļa doma. Un caur dabas skaistumu taču runā pats Dievs! Izstādes bildēs kā no jauna ieraudzīju lietas, kuras ikdienas steigā nereti nepamanu.

Izstādes atklāšana iesākās ar vadītājas uzrunu un muzikālu priekšnesumu, ko sniedza Cēsaines mūzikas skolas audzēkņi. Uz izstādi bija atbraukuši ciemiņi no Skaistkalnes, kur tēvs Jānis kalpoja iepriekš, no Rīgas, Madonas, Ērgļiem, un citām vietām. Protams, piedalījās vietējie cēsvainieši. Autoram tika teikti skaisti vārdi, skanēja novēlējumi, apsveikumi, dāvāti ziedi.

Pāri visam, protams, bija brīnišķīgās fotogrāfijas, kas var būt kā labs balzams un iepriecinājums dvēseles acīm.

Jānis Rešņa

KRŪMI, SKABARGAS, TICĪBA UN BAZNĪCA

Viens no darbiem Karmela tuksnesī ir nogriezt krūmus un mazus kociņus, kas traucē Karmela teritorijā esošo lielo pļavu pļaušanai. Šis darbs nav izdomāts, lai tikai būtu ko darīt. No tā rodas zināms uzturs brāļiem, tāpēc tas ir svarīgs.

Daži no šiem „krūmiem”, kuriem nosaukumu nezina, ir ar pārsteidzoši asiem (lidzīgi rožu, tomēr daudz garākiem) ērkšķiem. Tie pieķeras drēbēm, dur rokās un kājās. Dažreiz no tiem, no mežrožu dzinumiem vai kādām nezālēm plaukstās saduras mazas, „nežēlīgas” skabargas. Protams, tas izraisa sāpes. Lai izvilkto šos mazos „uzbrucējus”, jāizcieš jaunas sāpes. Pat vairāk. Gadās, ka dažas skabargas nevar pamanīt un tikai otrajā, trešajā dienā iespējams lokalizēt vietu, kura sāp un kurā jau radušās strutas.

Tāpēc ir vēlme pamest šo darbu, „pārstumt” to uz kādu citu brāli vai vispār nedarīt, lai pļavas un tīrumi aizaug. Vienalga! Bet, kā zināms, daba nediskutē ar cilvēku, un ar laiku tā pārņem vairāk un vairāk. Pat tā, ka pļaušanai var palikt vien mazs pleķītis. Izvairīšanās un bezdarbība var iet vēl tālāk – būs mazāka raža, radīsies jautājums, no kā tad nopelnīt uzturu? Var parādīties neapmierinātība, dusmas, pat izmisums – zaudējumu ķēde turpināsies.

Tādā gadījumā gudrija slēpjas tajā, ka jāpacieš vēl kādas mazas sāpes, lai skabargas izvilkto, un tad jāmobilizē sevi apstrādāt tīrumus, atceroties, ka pēc darba būs arī raža. Daži teiks, ka tas nav nekas jauns. Tieši par šādu lietu lasām un lūdzamies vienā no psalmiem: „*Kas ar asarām sēj, tie ar gaviļēm pļaus: viņi aiziet un raud, dārgu sēklu sējai nesdami, bet tiešām ar prieku viņi atkal nāks un nesīs mājup savus kūlišus.*” (Ps 126, 5-6)

Minētā situācija, vienkāršie un ikdienišķie darbi var kļūt par ikonu dzīvei un ticībai un pamudinājumu pārdomām par mūsu katra dzīves krūmiem un skabargām. Kādā ziņā?

Ģimenes, dažādas kopienas, draudzes un visa Baznīcas sastāv no mums – konkrētiem cilvēkiem, kas ar savu grēka ievainoto dabu, raksturu un personīgajām kaislībām, kā arī grēkiem varētu būt pielīdzināma šādiem ērkšķainiem krūmiem. Domāju, ka nav neviena, kurš savā mūžā nebūtu piedzīvojis otra cilvēka vārdu, žestu, darbu un nolaidības asos „dūrienus”. Nav cilvēka, kurš teiktu: – Man ar visiem iet ļoti gludi.

Neviens mani līdz šim nav ievainojis, nav „saskrāpējis”. Pieredze rāda, ka tā nav. Pat Evaņģēlijā vai Apustuļu darbos var skaidri ieraudzīt, ka pirmie Jēzus sekotāji bija „ērķšķu” pilni un Jēzus pamazām centās no viņiem noņemt to, kas „dur un skrāpē”.

Kas šādos brīžos isti notiek? Lieta, kura ļoti patīk velnam, – cilvēku nesaskaņas, apvainošanās, apsūdzības, šķiršanās, izolācija, izvairīšanās. Var šķist, ka tas ir risinājums, pie kam – labs risinājums, bet tie ir meli. Jēzus, zinot, kāds ir cilvēks un viņa daba, ne velti akcentēja savstarpējās piedošanas nepieciešamību un darbu, kas caur aizrādījumu un dialogu ne tikai no sirds spēj izņemt asos „ērķšķus”, bet var patīrīt cilvēku kopumā no tā, kas ievaino un „saskrāpē” arī citus. Minēšu tekstus, ko katram vajadzētu atcerēties, un, ar kuros pausto, censties dzīvot. Par piedošanu: „*Lūdziet Dievu tā: „Tēvs mūsu, kas esi debesīs, piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem!”*” (Mt 6, 9.12) un: „*Ja jūs piedosiet cilvēkiem viņu vainas, arī Debess tēvs piedos jums jūsu grēkus.*” (Mt 6, 14) Par aizrādījumu un

dialogu: „*Ja tavš brālis sagrēko pret tevi, ej un aizrādi viņam savā un viņa klātbūtnē vien! Ja viņš tevi paklausīs, būsi savu brāli ieguvis. Bet ja viņš tevi neklausīs, ņem līdzi sev vēl vienu vai divus, lai katru vārdu apstiprinātu divu vai triju liecinieku mutes. Bet ja viņš tiem neklausīs, saki Baznīcai! Bet ja viņš Baznīcai neklausīs, tad lai viņš tev būtu kā pagāns un muitnieks.*” (Mt 18, 15-17)

Jēzus mācība nerunā par aizvēršanos un izvairīšanos no savstarpējiem kontaktiem. Tā sargā no kārdināšanas palikt ar „ērķšķi” sirdī, jo ar laiku tas neizbēgami „apaugs” ar neapmierinātību, kritiku, kurnēšanu, lai neteiktu – meliem un dažādiem sevis attaisnošanas un citu „gremdēšanas” mehānismiem. Ar šādiem piemēriem ir pilnas avīzes un komentāri, kad ievainotie, kam „ērķšķis” sirdī, „apsmērē” citus. Tas pats notiek Baznīcas dzīves kontekstā. Esam taču piedzīvojuši, ka (apzināti vai neapzināti) kādu ievainojām, un pēc kāda laika šī rīcība tika aiznesta līdz pat bīskapa limenim, bet ar mums pašiem „saskrāpētais” pat nemēģināja runāt, nemēģināja aizrādīt, tādējādi nepalīdzot ne sev, ne mums.

Jāpiebilst, ka darbs ar sevi un citiem iezīmē vēl vienu paralēli ar to, kas notiek tīrumos un pļavās, jo uzdod jautājumu, vai mums ir apziņa par kopīgo mērķi? Vai tas, kurš ievaino, un ievainotais saprot, uz kurieni dodamies un ko kopā varam darīt, lai augtu kā cilvēki un pie tam – ticīgi cilvēki?! Bez šādas apziņas būs diezgan grūti atrast motivāciju, kāpēc ir jāpiedod vai kāpēc vispār ir jārunā ar otru. Ilūzija, ka mums nav kopīgā, noņem atbildību un dara vienaldzīgu, jo šķiet, ka katrs taču var darīt, kā grib, var „iet savā virzienā”. Bet tā nav. Mēs visi dodamies uz mūžību (vai to gribam vai ne), un visi nostāsimies Jēzus troņa priekšā. Kā saka Evaņģēlijs, tad skanēs jautājums: „*Ko jūs esat darijusi kaut vienam no tiem mazajiem?*” (sal. Mt

25, 40.45) Vai mēģinājāt strādāt ar saviem un citu „ērķšķiem” un „asumiem”, kas bija jūsos un starp jums?

Gan man, priesterim, gan – ceru – jums (konsekrētajiem un lajiem) šis patiešības ir izaicinošas. Domāt un jautāt par to mani mobilizē fakts, ka pazīstu personas no abām grupām: gan tos, kas iekrita aizvēršanās kārdinājumā, gan tos, kas dažādos kritienos nav iestiguši, bet ar tiem strādā. Pazīstu cilvēkus, kas reiz kalpoja Baznīcā (pat liturģijā), bet pēc pieredzētā (saņemot kādus „ērķšķus”) kļuva aizvien klusāki, pamazām attālinājās no citiem, no kopienas un draudzes. Uz piedāvājumu – kas tevi ievainoja, vai gribi aprunāties – sekoja „rūgts smaidiņš”, nolaista galva un klusums. Daži vēlāk aizgāja no kalpošanas, daži atkrita no Baznīcas, iekrītot ilūzijā, ka tagad viņi ir tuvāk Dievam, jo, piemēram, tuvāk dabai – bez cilvēkiem un kopienas. Viņi neļāva „pārraut savu ādu”, lai izņemtu to, kas sākumā grauza pašus, bet pēc tam vairāk vai mazāk skāra arī kopienu. Par šīm personām domāju ar jautājumu – kam jānotiek, lai viņas sāktu runāt; lai meklētu cilvēku, kurš norādīs uz „sirds ērkšķiem” un palīdzēs tos izņemt; lai meklētu grēksūdzi, aizlūgumu par tiem, kas viņus ievainoja un viņu grēkiem? Kā palīdzēt cilvēkam saprast, ka taču pats Dievs paredzēja mūs pestīt nevis dabā, bet Baznīcas kopienā un sakramentos, it sevišķi Euharistijā, kur ir Jēzus – cilvēces vienīgā Glābēja un Pestītāja – upuris. Stirnas, vardes, sienāži, brieži, zaķi vai vāveres nenomira šausmīgās ciešanās par cilvēku. To izdarīja Jēzus, un to Viņš atstāja Baznīcai.

Tādējādi labāk redzam, ko izdarīja un dara velns un grēks. Cik viņa izraisītie „ērķšķi”, ja tie nav apstrādāti ar Dieva žēlastību, ar Jēzus dāvāto Svēto Garu, nicina cilvēkus un kopienas. Tāpēc Dievs atnāca mums palīdzēt, lai viss, kas mūs „caurdur”, pirmkārt, caurdurtu Viņu uz krusta. Tāpēc Viņš tik karsti mūs aicina

piedot. Tāpēc aicina saprast, ka mums ir kopīgs ceļš, tikai ar mīlestības piepūli varam tuvoties Dieva Valstībai. Un tikai tādā veidā mūsu „tīrumi un pļavas” neaizaus un dos skaistus dzīves augļus.

Noslēgumā pakavēšos pie otras cilvēku grupas, kas atzīstas savos un citu „ērķškos”. Tam kalpo sv. Pāvila piemērs un aizbildniecība. Ar savu rīcību viņš ievainoja (un pat nogalināja) vairākas personas, bet savā atzišanās vaļsirdībā atļāva Dieva žēlastībai paveikt ļoti daudz. Un nebaidījās pat publiski vairākkārt stāstīt par saviem „asumiem” un rādīt, ka Dievs viņam tik ļoti palīdz, ka arī citi var sekot viņa vaļsirdības piemēram un mēģināt tāpat kā viņš atvērties Dieva žēlastībai. Brīnišķīgs teksts, kas noslēdzas kā lūgšana un var uz to norādīt, ir veltīts bīskapam Timotejam. Timotejs bija izraudzīts kā kopienas galva, un ne reizi vien viņu dzīve piespieda sastapties ar šo prasmi attiecībā gan uz sevi, gan vadītās kopienas lo-

cekļiem (it sevišķi, domājot par ticīgajiem Efezā): „Es pateicos mūsu Kungam Jēzum Kristum, kas mani stiprinājis, atzinis mani uzticamu un iecēlis kalpošanai. Es iepriekš biju zaimotājs un vajātājs, un varmāka; bet es iemantoju Dieva žēlastību, jo to dariju neticībā nesaprazdams. Bet pārbagāta bija mūsu Kunga žēlastība reizē ar ticību un mīlestību, kas ir Jēzū Kristū. Patiesa un pilnīgi pieņemama ir tā mācība, ka Jēzus Kristus atnācis šinī pasaulē, lai izglābtu grēciniekus, starp kuriem es esmu pirmais. Bet es tāpēc atradu žēlastību, lai Jēzus Kristus mani pirmajā parādītu visu savu lēnprātību par priekšzīmi tiem, kas, ticēdami uz Viņu, iegūs mūžīgo dzīvi. Bet mūžības Kēniņam, nemirstīgajam, neredzamajam vienīgajam Dievam gods un slava mūžīgi mūžos! Amen.” (1 Tim 1, 12-17)

**Priesteris
Pāvils Kamola
no Karmela Dževinā, Polijā**

TIKŠANĀS LITURĢISKĀS MŪZIKAS MĒĢINĀJUMĀ

12. maijā Madonas katoļu baznīcā tikās vairāki dziedāt gribētāji, lai gatavotos Liturģiskās mūzikas darbnīcām, kas no 27. jūnija līdz 3. jūlijam piekto reizi notiks Liepājā poļu komponista un diriģenta Pāvela Bembeneka vadībā. Madonā, līdzīgi kā citās Latvijas vietās, iesākām dziesmu mācīšanos, balsu apgūšanu, lai darbnīcu ietvaros varētu sekot diriģentam, nevis *krampēties* notis. Īsā laika brīdī

apguvām daudz jaunu melodiju, un sirdīs iegulās ilgas pēc tikšanās ar brīnišķīgo, dzīvā Dieva klātbūtni atstarojošo komponistu Pāvelu Bembeneku. Pateicība Dievam par šo dāvanu, paldies par kalpojumu Kristīnei Locikai, kura aicina un dod iespēju apgūt poļu komponista mūziku ikvienam. Lai Dieva svētība ikkatram labā darītājam!

Gaidām tikšanos Liepājā!

Ināra Caune

PIRMĀS SVĒTĀS KOMŪNIJAS SVĒTKI

Pirmā Svētā Komūnija Madonas draudzes bērniem notika 29. maijā. Šogad svētdienas skolā mācījās trīs bērni: Lūkass, Mārtiņš, Emilija un divas skolotājas – Aija un Mārīte. Ar smaidu sākām, ka arī skolotājas katrā svētdienas skolas gadā mācās. Mierīgi un bez steigas – tie ir vārdi, kas nāk prātā, raksturojot kopā pavadīto laiku.

Kā ierasts, dienu pirms Svētās Komūnijas svētkiem bērniem bija pārrunas ar priesteri un pirmā grēksūdze. Abiem notikumiem visi bija apzinīgi gatavojušies.

Kā skolotāja un Emilijas mamma šogad īpaši skaidri izdzīvoju to, ka svētdienas skola vienmēr darbojas ģimenes paēnā. Ar to domājot, ka mācību auglīgums ir ļoti atkarīgs no tā, vai iegūtajām zināšanām ir vieta, kur atspoguļoties.

Ar svētdienas skolu nesākas ticības dzīve, pirmie uzskati tiek iegūti krietni pirms tās. Un pēc pirmās Komūnijas saņemšanas nebeidzas vecāku darbs pie bērnu garīgās audzināšanas. Šo nepārtraukto procesu, kas ir ticības dzīve, manuprāt, raksturo dzirdētais svētku dienas sprediķī. Priesteris Māris uzsvēra, ka Francijā šos svētkus nesauc par Pirmo Svēto Komūniju, bet par Pirmo no Svētajām Komūnijām. Lai tā notiek!

Svētdienas skolas bērni, skolotājas un priesteris Māris Ozoliņš.

Aija Mālniece

**Pāvils Kamola
SADERINĀŠANĀS**

*Ligavas noslēpuma plīvurs
jauc domas un jūtas.
Gribas aizbēgt, izvairīties.*

*Vai mēģināt to pārlaut?
Nesanāks nedz ar cilvēka,
nedz zirga, ne lāča spēku.*

*Atslēga ir manās rokās
– mīlestības lēmums:
būt, liksmoties, ciest, mirt.*

*Tad sapratišu Vārdu,
Tā māti un radinieci,
priekšgājēju un sevi.*

*Un atnāks ganiņi un kēniņi;
drebēs varmākas un elle;
vienosies cilvēks ar Dievu.*

*Un būšu kā monstrence:
joprojām galdnieks
ar ēveli,
tomēr noslēpuma svētības
nesējs.*

SVĒTDIENAS SKOLAS BĒRNU ATZIŅAS

Lūkass. Mises laikā pēc Pirmās Svētās Komūnijas es jutos lepns par sevi un viegls. Arī pēc tam es jutos atbrīvots un esmu priecīgs.

Mārtiņš. Pēc savas pirmās grēksūdzes es jutos atbrīvots no grēkiem. Pirmās Svētās Komūnijas laikā izjutu prieku. Es joprojām jūtos ļoti labi un mēģinu dzīvot bez grēkiem.

Emilija. Pēc grēksūdzes jutos priecīga un ļoti atvieglota, bet pirms tam biju uztraukusies. Man patika gatavoties Pirmajai Svētajai Komūnijai, ietērpties baltajā kleitā.

BAZNĪCU NAKTĪ UZMIRDZ NEPARASTAIS

Kristīgajā kultūras notikumā „Baznīcu nakts” piedalījās vairāk nekā 200 Latvijas baznīcas, un ar plašu programmu sevi apliecināja arī Madonas katoļu draudze.

Baznīca tika atvērta jau pulksten 15, kad pirmajai Svētajai Komūnijai tur turpināja gatavoties svētdienas skolas bērni. Viņu zīmējumi „Mana sapņu baznīca” tāpat kā Līgas Irbes savulaik veidotās lielformāta planšetes par Madonas katoļu draudzi un arhitekta Jāņa Liepiņa svaigi tapusi ekspozīcija par baznīcas atjaunošanas projektu vizuāli piesaistīja ienākušo uzmanību.

Pirms liturģijas notika slavēšana, ko ar mūzikas instrumentiem pavadīja priesteris Māris Ozoliņš, Dace Sināte un Rasa Zariņa, bet ar balsīm pievienojās draudzes bērni un viņu vecāki. Pēc Svētās Mises un iepazīšanās ar draudzes ieceri atjaunot baznīcas ēku (šobrīd tiek vākti ziedoņi baznīcas jumta nomaiņai) uzstājās Ļaudonas pagasta jauktais koris „Lai top!”. Diriģenta Jāņa Trūpa vadībā koris spēja

atdzīvīnāt sirdis, un pateicības šaltis izlija aplausos.

Programma Baznīcu nakti bija balstīta uz trim saturiskajām līnijām – aktīvo, māksliniecisko un meditāto, tāpēc turpinājumā visi tika aicināti ļauties deju meditācijai. Kamēr pieaugušie lūdzās caur deju un kustību, bērni āra teltī piedalījās radošajās darbnīcās, par kurām rūpējās Janīna Bleidele un Paula Madžule, – lēja sveces, gatavoja ziepes, cepa kafijas. Vēlāk jau visa pasākuma saime satikās mielastā un sarunās baznīcas dārzā.

Pēc lūgšanas „Tēvs mūsu” un Latvijas valsts himnas sekoja sporta aktivitātes zaļā plavā, bet nesportojošie sevi veltīja adorācijai, ko uz ērgelēm pavadīja Ināra Caune.

Izturīgākie šķīrās pēc pulksten 23, vēl nodziedot pateicības motīvu draudzes vecākajai Venerandai Peļņai, kā Svētā Gara klātbūtnes zīmogu izskaņā saņemot malciņu vīna.

**Inese Elsiņa,
Agra Veckalniņa foto**

Madonas katoļu baznīcā dzied Ļaudonas jauktais koris „Lai top!”.

Dejas meditācija aicina piedzīvot lūgšanu caur kustību.

BAZNĪCU NAKTS ALŪKSNES KATOĻU DRAUDZĒ

Mūsu skaistajā dievnamā Baznīcu nakts pasākums notika pirmo reizi. Baznīca apmeklētājiem bija atvērta no pulksten 10 līdz 22. Šajā laikā interesenti varēja apskatīt atjaunoto interjeru, noklausīties priestera Ingara Stepkāna stāstījumu par baznīcā redzamajām svētbildēm, interjera detaļām, krāsām un to vēstījumu. Visas dienas garumā skanēja klusināta garīgā mūzika, ko bija sarūpējis draudzes priesteris.

Baznīcā nelielā izstādē bija izlikti priestera liturģiskie tēpi, kurus varēja apskatīt, noklausīties stāstījumu par tēpu nozīmi liturģiskajās norisēs. Interesentiem bija iespēja uzdot jautājumus par tēpu detaļām, izšuvumiem un to nozīmi.

Par īpašu notikumu izvērtās vakara slavē-

šana un lūgšanas kopā ar muzikālo Grasmaņu ģimeni, kura mēroja tālu ceļu, lai būtu kopā ar mums Baznīcu nakti. Skanēja skaistas melodijas vijoles, čella un ģitāras pavadījumā. Kopīgās lūgšanas ar gaišu, mierpilnu un pacilājošu sajūtu piepildīja gan draudzes locekļi, gan Baznīcu nakts apmeklētāju no tuvākas un tālākas apkārtnes sirdis.

Daudzi izmantoja iespēju ienākt baznīcā, daļa vienkārši pasēdēja solos, pakavējās savās pārdomās, palūdzās, iededza sveces, parunājās ar draudzes locekļiem, kas visu dienu laipni sagaidīja viesus. Ceram, ka šis pasākums stiprināja draudzi, tuvināja un iedrošināja pilsētas iedzīvotājus biežāk iegriezties mūsu skaistajā dievnamā.

Iveta Mikijanska

TIKŠANĀS ALŪKSNĒ DĀVĀ PRIEKU

19. maijā mēs, Madonas katoļu draudzes seniores, devāmies izbraukumā uz Alūksni. Mūsu mērķis bija apmeklēt atjaunoto katoļu baznīcu un tikties ar tās prāvestu.

Lūdzoties Rožukroni, drīz vien nokļuvām galamērķī, kur mūs laipni sagaidīja priesteris Ingars Stepkāns. Ienākot dievnamā, skanēja aizkustinoša garīgā mūzika, un, uzlūkojot baznīcas interjeru, pārņēma sajūta, ka esam nokļuvušas īpašā valstībā, kur gribas uzturēties un lūgties.

Apskatījām galveno altāri, grēksūdzes vietas iekārtojumu, baptistēriju, ko rotā glezna no 15. gadsimta – „Kristus kristīšana”. Tās autors ir *Andreas del Verrokjo*, un darba radišanā ir piedalījies arī viņa skolnieks Leonardo da Vinči.

Viens no sānu altāriem veltīts Dievmātes godam, otrs – Svētajam Bonifācijam, kas ir

Alūksnes katoļu draudzes aizbildnis.

Vienojāmies kopīgā lūgšanā par mieru Ukrainā un pasaulē, par visiem, kas cieš no kara šausmām. Sekoja agape, kuras laikā priesteris Ingars iepazīstināja ar baznīcas interjera atjaunošanu un Dieva apredzību visā tās gaitā. Slava un pateicība Dievam par cilvēkiem, kas projektēja, ziedoja līdzekļus un visu veica!

Priesteris pakavējās arī pie Vatikāna II koncila lēmumu īstenošanas katoliskajā Baznīcā un citiem jautājumiem.

Pirms došanās mājup vēl paguvām apskatīt zaļojošo pilsētu, ezeru un labiekārtoto atpūtas zonu.

Paldies Dievam par iespēju būt kopā, redzēt un uzināt tik daudz! Sīrnīga pateicība namatēvam, mūsu Venerandai un Janīnai par brauciena organizēšanu un vadīšanu.

Emilija Lietaviete

DEJAS MEDITĀCIJA KĀ LŪGŠANU VEIDS

Ar dejas meditāciju iepazīnos pirms četriem gadiem, kad ģimenes traģēdijas sāpju pārņemta izmisīgi saucu uz Dievu: „Kur tu, Dievs, esi? Kāpēc mani esi atstājis?”

Pavisam negaidīti saņēmu uzaicinājumu kopā ar citām kristīgās mācības skolotājām apmeklēt semināru sv. Gregora skolā Saldū. Seminārs bija garīgi stiprinošs, bet īpaša bija tikšanās ar māsu Diānu OP un dejas meditāciju. Lūgšanā kapelā saņēmu atziņu – jā, es varu mēģināt dejā lūgties un sarunāties ar Dievu. Un tā iesāku apmeklēt dejas meditācijas un klusuma retrīta nodarbības, kuras Betānijas dominikāņu māsu sv. Jāzepa klosterī vada māsa Diāna OP.

Kā teicis dejas meditācijas pamatlicējs Bernhards Vosins (*Berhard Wosien*): – Dejas meditācijā mēs tiecamies uz kopīgu mērķi – dziedināšanu. Tas ir personisks darbs, atbildība par savu un līdzcilvēku attīstību.

Tieši dejas meditācijā izjutu, ka iepazīstu sevi un dalībnieces un izveidojāmies par saliedētu kopienu, kurā katra grupas dalībiece ienes savu Dieva doto unikālītāti. Bridī, kad dejas kustības ir aizmirsušās, paļāvībā uz grupu notiek brīnums – arī mans ķermenis kustības atceras un iekļaujas kopīgajā dejā. Tieši dejas meditācijā saņēmu dziedināšanu – no kurnētājas un nīgruma pārņemtas sievietes mācījos priecāties par dzīvi, dzīvot pateicībā par katru brīdi un dzīvot šeit un tagad. Pirms trim gadiem sāku piepildīt bērības

sapni – mācīties spēlēt kokli un izdziedāt sevi. Un tagad man ir īpaša draudzene – mana koklīte, kuras stīgas un dejas meditācija iekustina dvēseles stīgas un palīdz izteikt emocijas.

Citējot horeogrāfi, *Sacred Dance* vadītāju Frīdelu Kloki-Eiblu: „Dejas meditācija var atvērt durvis dzīves un ticības krāšņumam, kā arī pašatklāsmei. Dejā iespējams izteikt to, kas mūs aizkustina dvēseles dziļumos. Dejas meditācija ir atbilde dzīves jēgas meklējumiem.”

Es pati dejas meditācijā Svētā Gara spēkā saņēmu spēkus nepagurt, nebaidīties risināt problēmas un piepildīt savu dzīves potenciālu.

Kad uzzināju – Madonā izveidota dejas meditācijas grupa, atsaucos māsas Diānas aicinājumam un ierados Kalna skolā. Jau no pirmā tikšanās brīža iemilēju šo vietu. Mani patīkami pārsteidza skolotāju un skolēnu sirsnīgās attiecības un deju grupas viesmīlība.

14.–15. maijā trešo reizi ciemojos Kalna skolā, baudīju patiesas ekumeniskas kristiešu kopienas sirsnību un sirds mīlestību. Pateicība Dievam par doto iespēju iepazīt šo skolu, iegūt jaunus dejas meditācijas grupas biedrus! Cik skaisti ir teicis sv. Augustīns: „Es slavēju deju, tā atbrīvo no lietu smaguma, apvieno vientuļos kopienā. Es slavēju deju, tā prasa un pieprasa: veselību, možu garu un rosīgu dvēseli. Ak, cilvēk, mācies dejot!”

Ko tu iesāksi debesīs, kur eņģeļi dejos?”

Anda Mauriņa

PĀRDOMAS VASARSVĒTKU LAIKĀ

Vasaršvētki jeb Svētā Gara nosūtīšanas svētki ir kā garīgās liecības vai atestāta izsniegšanas diena par visu aizvadīto gadu. Par Dieva izcīnītajām uzvarām un mūsu cilvēciskā vājuma uzvarām, arī garīgajiem zaudējumiem.

Šobrīd Gulbenes draudzē ir pārmaiņas, un garīgajā dzīvē arī ir lielas pārmaiņas. Es turpinu iesāktos kalpojumus, taču uz tiem skatos nedaudz citādāk – kā uz mazām ikdienas rekolekcijām, uz sevis iepazīšanu un Dieva atklāšanu ikdienas lietās. Īpašas rekolekcijas man ir sestdienās, kad dodos uz Svēto Misi un pēc tam palidzu ziedu kārtošā un baznīcas dekorēšanā. Man patīk būt altāra tuvumā, jo tā ir iespēja būt „tuvāk” Dievam arī fiziski. Ziedu korigēšana pie tabernākula ir neparasta, šajos brīžos cenšos runāt ar Jēzu, kurš ieslēgts tabernākulā, uzdodu jautājumus, ja vajag, arī nopūšos. Reizēm no malas vēroju savas izjūtas, emocijas, prāta konfigurācijas, iegremdējos klusumā. Man patīk būt tur, Viņa klātbūtnē. Pat nemanu laiku, ja to nepastāsta baznīcas zvani.

Ziedu likšana pie svētā Jāņa Kristītāja un Vissvētākās Jaunavas Marijas sānu altārglezlēm ir citādāka – kā saruna ar sen pazīstamiem draugiem – viegla, vienkārša un draudzīga. Reizēm jautāju: – Kungs, kā no tik maz ziediem vispār var salikt kādu kompozīciju? Bet tad nāk doma pēc domas, un rodas pat bagātīgs pušķis. Valentīna parasti pasaka trāpīgus vārdus, šķiet, pats Dievs uzrunā caur viņu.

Sākumā ir tukšums, bet tad viss top, jo nāk Svētais Gars ar iedvesmām. Process ir tik neparasts.

Vienlaikus tomēr apzinos, ka, tiklīdz kalpoju Dieva druvā, baznīcā, tas ir kā ieiet garīgā ciņas laukā, un katrai ciņai ir savi upuri. Pati to vēl vairāk saprotu pēc kāda notikuma, kad draudzē ritēja kristības un pirms tām dekorējām baznīcu. Tā bija mēneša pirmā sestdiena, tāpēc centos to veltīt Fatimas Dievmātes godam ar grēksūdzi un Svētās Komūnijas pieņemšanu nodomā par saviem un pasaules grēkiem. Bijām vairāki cilvēki un kristāmā bērniņa vecāki, kas dekorējām baznīcu, arī draudzes prāvests, priesteris Gaitis. Kad pēcpusdienā atnācu no baznīcas, jutos tik nogurusi, it kā būtu noskrējusi maratonu. Bet vakarā palika pavisam slikti. Tad sapratu, ka šīs ciešanas jāupurē Jēzum, lai nākamās dienas svētki nestu daudz žēlastību. Un tā arī bija. Kristībās vienmēr tiek veikts eksorcisms, un tie tukrlāt bija Svētā Gara nosūtīšanas svētki – lieli svētki! No rīta, kad pamodos, jutos labi – tā bija lielo žēlastību diena. Baznīca bija skaista, un svētki –

brīnišķīgi. Procesijas laikā uz Monstarnces uzkrita sarkana rožlapiņa, to pamanīju, kad dziedāja Vissvētākā Sakramenta pagodināšanas dziesmas. Sākumā izskatījās kā asinis, bet tad saskatīju sarkanu ziedlapiņu, kas raisīja daudzus jautājumus: Jēzu, vai Tu ciet? Vai Tu asiņo? Vai tas ir žēlastību rožu lietus? Vai Tu vēlies mūsu klātbūtni vairāk un tāpēc paņēmi šo ziedlapiņu Sev līdz tabernākulā? Vai Tu iegērbies rožu ziedlapiņās, lai mēs beidzot Tevi vairāk pamanītu un turpinātu sarunu un jautājumu uzdošanu Tev? Būt ar Tevi. Kas īsti ir mīlestība? Jēzu!? Tās dienas atbilde bija – kalpošana, krusts, upurēšanās otra labā, pat ciešanas...

Inese Stoklosa

SVĒTĀS FAUSTĪNES „DIENASGRĀMATA”

Izdevniecība „KALA Raksti” šogad izdevusi poļu klostermāšas svētās Marijas Faustīnes Kovaļskas „Dienasgrāmatu” latviešu valodā. Izdevumā apkopotas visas sešas sarakstītās dienasgrāmatas burtnīcas, kā arī burtnīca ar nosaukumu „Mana gatavošanās Svētajai Komūnijai”. Līdz šim latviešu valodā figurēja dienasgrāmatas tulkojums no krievu valodas, bet Marijas, Dieva žēlsirdības Mātes, kongregācijas, kurai piederēja māsa Faustīne, māšas kategoriski norādīja, ka izdot latviešu valodā drīkst tikai tādu materiālu, kas tulkots no oriģināla – no poļu valodas. Šo apjomīgo darbu paveica mariāņu tēvs Andris Ševels. Protams, pats galvenais svētās Faustīnes devums ir saistīts ar Dieva žēlsirdības vēstījumu un personīgo liecību par to.

Lasot viņas Dienasgrāmatu, var redzēt, kā Dieva Gars strādā cilvēka dvēselē, kurš meklē Dieva gribu un ir atvērts Svētajai Gara darbībai. Būdamā iekšēji vienota ar Dievu, māsa Faustīne kļūst par Dieva liecinieci un Viņa vēsts nesēji pasaulei.

VIENA NO BAZNĪCAS NOZĪMĪGĀKAJĀM MISTIĶĒM

Māsa Elizabete uzsver: „Kungs Dievs māsu Faustīni izraudzījās par savas žēlsirdības misionāri, lai pasaule uzzinātu brīnišķo vēsti. Vecajā Derībā, Viņš teica, es ar pērkona dārdiem sūtīju savai tautai praviešus. Šodien ar savu žēlsirdību pie visas cilvēces es sūtu tevi. Cilvēci, kas cieš, es nevēlos sodīt, bet gan dziedināt, tuvinot savai žēlsirdīgajai Sirdij.” (Dienasgrāmata, 1588)

Māsa Faustīne (1905–1938) kā Dieva žēlsirdības misionāre ir labi pazīstama visā pasaulē. Teologi viņu uzskata par vienu no Baznīcas nozīmīgākajām mistiķēm. Kaut gan skolā viņa mācījās tikai nepilnus trīs gadus, savos vēstījumos runā par to, ka žēlsirdība ir svarīgākais Dieva aspekts, līdzīgi kā sv. Akvīnas Toms un sv. Augustīns to apliecina savos teoloģiskajos darbos. Māsei Faustīnei parādījās Kristus. Pāvests Jānis Pāvils II apstiprināja māšas Faustīnes atklāsmju autentiskumu 1993. gadā, kad viņu beatificēja. Viņš ļāva pārzināja māšas dzīvi, jo bija veicis arhibīskapa pienākumus Krakovas diecēzē, kurā atrodas šis svētās klosteris. Ar svēto Faustīni ir saistīta Dieva žēlsirdības kulta izplatīšana; šī kulta būtiskākie atribūti ir

lūgšana „Dieva žēlsirdības kronītis” un žēlsirdīgā Jēzus svētgleznas godināšana, bet to pavadā neskaitāmu cilvēku pateicības pilnas liecības par uzklaušām lūgšanām un saņemtam žēlastībām.

PIERAKSTĪJA KRISTUS NORĀDĪJUMUS

1938. gada 2. jūnijā Krakovā jaunajai poļu klostermāšai Jēzus lika gatavoties trīs lūgšanu un pārdomu dienām, kuras pats vadīja. Māsa Faustīne savā dienasgrāmatā rūpīgi pierakstīja visus Kristus norādījumus. Lūk, daži noslēpumi, ko Jēzus atklāja, mācot aizsargāties no dēmonu uzbrukumiem. Šie norādījumi kļuva par Faustīnes ieročiem cīņā pret jauno ienaidnieku.

Jēzus sarunu iesāka ar vārdiem: „Mana meita, vēlos tevi apmācīt garīgajai cīņai”.

1. Nekad nepaļaujies uz sevi, bet pilnīgi

uzticies Manai gribai.

2. Vientulībā, iekšējā tumsā un visāda veida šaubās meklē patvērumu pie Manis un pie sava garīgā vadītāja, kurš tev dos atbildes manā vārdā.

3. Neielaidies neviena kārdinājuma apcerē, uzreiz steigies pie Manas Sirds.

4. Pirmajā izdevīgajā brīdī visu atklāj savam biktstēvam.

5. Patmīlību atstāj pēdējā vietā, lai tā neizkropļo to, ko tu dari.

6. Esi ļoti pacietīga pret sevi.

7. Neatstāj novārtā garīgas atteikšanās.

8. Savā priekšā attaisno tavas priekšniecības vai biktstēva viedokli.

Lūgšana sv. Faustīnes aizbildniecībai:

Jēzu, Tu esi darījis sv. Faustīni par lielu Tavas bezgalīgās žēlsirdības godinātāju, dāvā man ar viņas aizbildniecību, ja tas ir saskaņā ar Tavu vissvēto gribu, žēlastību ko no Tevis lūdzu. Es, grēcīgs cilvēks, neesmu Tavas žēlsirdības cienīgs, taču uzlūko Māšas Faustīnes uzpurēšanās un pašaižēlības garu un atalgo viņas tikumu, uzklaušot lūgumus, kurus ar viņas aizbildniecību pašāvēlā Tev nesu.

Tēvs mūsu..., Esi sveicināta, Marija..., Gods lai ir Tēvam...

Svētā Māsa Faustīne – lūdz par mums!

Diāna Lozko

LIECINĀSIM VIENMĒR AR PRIEKU!

Bieži esmu aizdomājusies par vārdiem, ko izsakām katrā Svētajā Misē: „Mēs vēstīsim par Tavu nāvi, Kungs, un liecināsim par Tavu augšāmcelšanos līdz pat Tavai atnākšanai.”

Vai mana sirds ir piepildīta ar patiesu prieku un cerību, izdzīvojot šos vārdus un noslēpumu, lai varētu būt Dieva Milestības lieciniece? Domājot par to, jo vairāk svarīga šķiet bieža sirdsapziņas izmeklēšana, kad caur „iztukšošanas” vēlamies, lai Jēzus pārveido mūsu sirdis pēc savas Sirds – lēnprātīgas un pazemīgas.

Madonas draudzē ne tik sen kā stiprinājums ticībā tika piedāvātas priestera Māra vadītās gavēņa laika katehēzes. Sirdsapziņas izmeklēšana, atjaunojot skatienu un domāšanu par attiecībām ar Dievu, vienmēr ir aktuāla, neatkarīgi no liturģiskā laika. Katehēzes turklāt tika saistītas ar svētdienas Eвангēlija vārdu, atgādinot, cik Dieva Vārdi ir aktuāli, savu nozīmi nezaudējoši, tas atsaucas uz mūsu katra dzīves notikumiem.

Katehēzēs sadzirdēju un pārdomāju

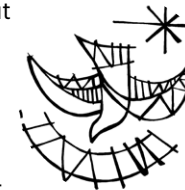
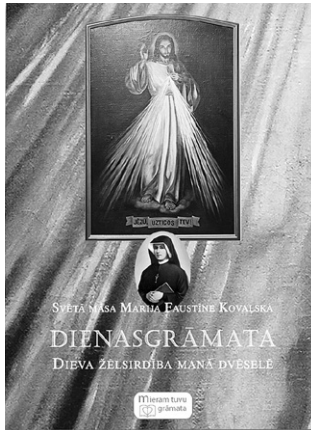
vairākus svarīgus punktus, piemēram, par Dieva izredzēto tautu, laulību, grēka atziņu, līdzību par pazudošo dēlu jeb farizejisko vecākā dēla skatījumu attiecībās ar tēvu, „maksātības teoloģiju”, kur sirdi nav prieka, kā arī Jēzus vārdus uz Krusta.

Tas bija ceļš, lai vestu līdz būtībai – ja gavēt, tad gavēt ar sirdi.

Personīgi uzrunāja teiktais par to, ka pagurstam un mums neizdodas ievērot savas apņemšanās. To piedzīvoju arī pati. Sākumā tas likās kā zaudējums, vilšanās, jo, ja pat mazās lietās nespēju palikt uzticīga Dievam, kā tad izdosies būt uzticīgai lielās lietās? Taču caur nespēku, skumjām mans skatiens un lūgšana kļuva vēl pazemīgāka, meklējot spēku Dievā, atzīstot savu vājumu atkal no jauna, kas ved uz lielāku pašāvēlību Kunga žēlsirdībai, piepildot sirdi ar prieku, pateicību un slavēšanu.

Lai Svētais Gars nemitīgi atjauno mūs, jo esam tik vērtīgi Kunga acīs, ka Viņš atdeva Savu dzīvību par katru no mums! Liecināsim par to ar prieku!

Mārīte Kampāne

PIEDALIES LŪGŠANĀ UKRAINAS NODOMĀ

Sāpes par to, kas kopš 24. februāra notiek Ukrainā, mums daudziem laupījušas miera sajūtu. Jau Krievijas iebrukuma sākumā radās nepārvarama vēlme palīdzēt varonīgajai ukraiņu tautai. Bet kā? Protams, caur ziedojumiem, bet tas ir islaicīgs pasākums – pārskaiti savu naudas summu, bet mieru tas nerada, gribas palīdzēt vēl un vēl. Tāpēc radās doma, ka ir jālūdzas. Protams, ka mēs, ļoti daudzi kristieši, lūdzamies mājās vienatnē. Bet Jēzus ir teicis – kur divi vai trīs lūdzas manā vārdā, es esmu jūsu vidū.

Tāpēc radās doma, ka jāveido kopīga lūgšana Madonas centrā – mūsu adorācijas kapelā plkst. 12.15 – dienas vidū, kad lielākajai daļai strādājošo ir pusdienlaiks. Kā lūg-

šanas veids tika izvēlēts Dieva Žēlsirdības kronītis, jo svētajai mātai Marijai Faustinei Kovaļskai Jēzus ir apsolījis (Dienasgr. 811): „Man labpatiks tam, kurš skaitīs šo kronīti, dot visu, ko viņš man lūgs” (Dienasgr. 1541), “ja tas (..) saskanēs ar manu gribu. Un palaujoties uz to, ka mūsu Tēvs ir mīlestības, žēlsirdības un miera Dievs, Viņam ir svarīgi, lai uz zemes valdītu miers.”

Un tā mēs ieliekam savu artavu cīņā par mieru Ukrainā un visā pasaulē ar līdzekļiem, ar kādiem to varam vienmēr – lūdzoties. Aicinu nākt un pievienoties! **Lūgšana notiek katru dienu plkst. 12.15 Madonas sirdī – lūgšanu kapelā.**

Anita Cibule

PĀRBAUDI SAVAS ZINĀŠANAS!

Lasi jautājumus un atbildes meklē tabulā!

1. Kas radīja pasauli?
2. Kā sauc Jēzus mācekļus?
3. Kā sauc Jēzus māti?
4. Kā sauc viru, kurš ieveda visus zvērus šķirstā pirms grēku plūdiem?
5. Kā sauc sarunu ar Dievu?
6. Kā sauc darbību, kad kaut ko dara pretēji Dieva gribai?
7. Kā sauc galveno daļu dievnamā?
8. Kā sauc Dieva namu?
9. Kādu zīmi Dievs lika debesīs pēc grēku plūdiem?
10. Kā vēl sauc Jēzus Kristus Augšām-

celšanās svētkus?

11. Kur piedzima Jēzus?
12. Kur Jēzus pavadīja bērnību?
13. Es esmu Labais
14. Kā sauc Kaina brāli?
15. Kā sauc ceremoniju, kad cilvēks piedzimst no Dieva, iegūdamas mūžīgo dzīvību.

Katra vārda (atbildes) burti atrodas uz lauztas līnijas visos virzienos, bet ne pa diagonāli. Vārdi nekrustojas un nepārklājas. Iezīmējot visus atminētos vārdus, pāri paliks 10 burti, no kuriem jāveido 2 vārdi.

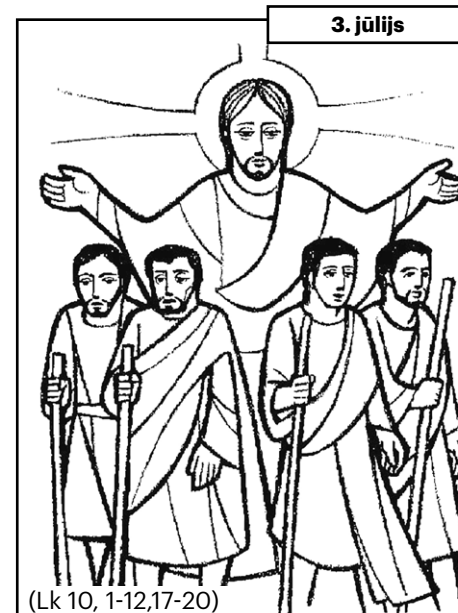
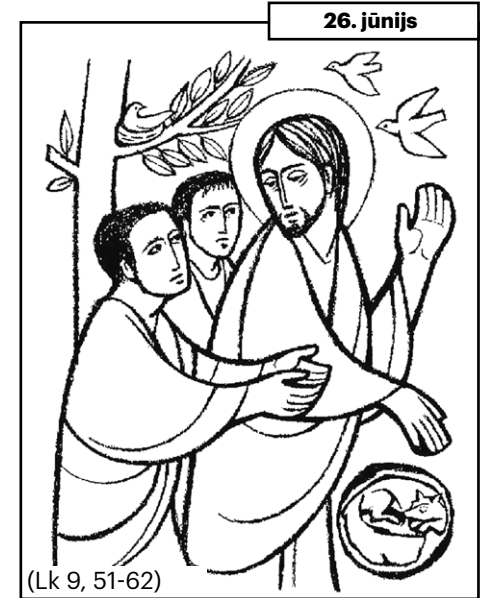
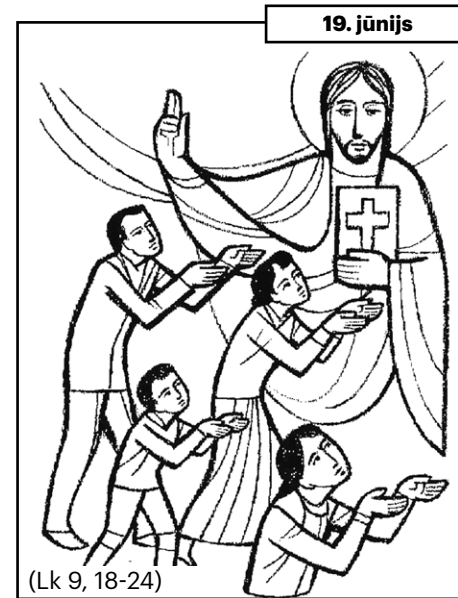
Lai izdodas!

Palmira Gailīte

L	Ū	G	L	T	V	A	R	A	I	E	S	J	B
N	A	Š	A	Ā	A	P	Ī	V	D	N	A	Z	A
A	D	S	I	R	S	U	K	S	L	E		N	Ī
E	I	Ē	Ļ	U	T	S	E	N	L	I	S	A	C
V	E	B	I	I	J	A	I	Z	A	D	N	Ā	C
S	T	M	A	R	R	K	R	I	O	N	E	R	A
Ē	L	Ā	B	E	L	S	S	S	B	A	T	A	N
M	Ē	U	G	R	Ē	K	S	T	Ī	S	Ē	G	S

Svētdienas Evanģēlijs

LŪGŠANA PAR UKRAINU

„Kungs, mūsu Dievs, tu uzklausīji Mozu, kad viņš Tev lūdza piedošānu par savas tautas grēku. Uzklāsi arī mūsu lūgumus pēc miera un cerības ukraiņu tautai. Savā spēkā stiprini visus dievbijīgos ļaudis, kuri ar darbu un lūgšanu stāv Dzimtenes sardzē. Ar savu vareno roku sargā Ukrainu, sūti savus enģeļus tai palīgā un dari, lai pēc iespējas ātrāk tiktu izbeigta vardarbība un postīšana. Lai uzbrucējs atminās Jēzus Kristus vārdus: “Visi, kas tver zobenu, no zobena ies bojā. (Mt 26:52)”

Varenais Dievs, Tev nekas nav neiespējams. Dari, lai visi agresijā iesaistītie un ieinteresētie šī konflikta eskalācijā, apzinās sava nodoma ļaunumu. Uzklāsi savu dēlu un meitu saucienus pēc palīdzības. Neļauj iet bojā nevainīgiem cilvēkiem,

pasargā bērnus un sirmgalvjus, neļauj izpostīt ģimenes. Nepieļauj, lai nežēlīgais uzbrukums radītu nedziedināmas brūces jauno cilvēku sirdīs.

Miera Karali, mēs zinām, ka nevaram palauties uz saviem ieročiem, bet tikai uz Tevi. Tavās rokās ir uzvara un sakāve. Nostiprini mūsos ticību, cerību un mīlestību, lai ar gara spēku varam uzvarēt naidu un nemieru mūsu sirdīs. Mūsu Dievs ir teicis: „Kas paļaujas uz Kungu, tie dabū jaunu spēku. (Is 40:31)” Jo Viņam pieder Valstība, gods un vara mūžīgi.

Dievs, svētī Ukrainu!”

**Arhibīskaps metropolīts
Zbignevs Stankevičs**

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)

Konts: LV19UNLA00095132107450

Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns (t. 29479873)

Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Gaitis Dubults (t. 29496415)

Konts: LV49PARX0012759900001

Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs (t. 29559299)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE

(t. 26471142)

Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE (t. 26471142)

Konts: LV44HABA0551033034903

Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Mazīļevskis (t. 29397048)

Pļaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs (t. 29559299)

Konts: LV83HABA0551036163033

Mājaslapa: www.plavinudraudze.lv

Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai un komunālo rēķinu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri; Inese Elsiņa, Mārite Kampāne, Dāvis Ozoliņš, Diāna Lozko, Palmīra Gailīte, Ginta Ābelīņa. Uz vāka – Ingunas Jankovskas zīmējums.

Lappušu nosaukumos – citāti no 24. psalma. Makets: Aina Pidika. Iespiests: SIA „Erante”. Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 0,50 EUR.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv, „Radio Marija”; katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis”.